

H. HEUKELS.

Na een langdurig smartelijk lijden overleed 8 Maart 1936 te Haarlem onze goede vriend en medewerker H. Heukels, de man, die meer dan eenig ander gedaan heeft om de kennis van de Flora van Nederland te bevorderen. Daarmee begon hij reeds in 1883 met de uitgave van zijn „Schooflora” met de Nederlandsche namen.

Toen in 1896 ons tijdschrift De Levende Natuur verscheen, plaatste Heukels daarin in November zijn oproep: „Aan allen, die belang stellen in de Flora van Nederland”. Hij vroeg medewerking voor het verzamelen van gegevens omtrent de verspreiding van onze planten. Heimans had eenige maanden eerder deze manier van werken ingeleid met zijn vraag naar *Pinguicula*.

Nu gaf Heukels iedere maand een lijst van planten met de reeds bekende groeiplaatsen en heel Nederland antwoordde met nieuwe vondsten. Het botanisch onderzoek van ons land werd zeer bijzonder gestimuleerd en menig „florist” van heden dankt het begin van zijn aangenaam werk aan Heukels' gelukkig initiatief.

Geregeld kwamen zijn „lijsten van bekende groeiplaatsen” bij de redactie in en iedere keer waren wij vol bewondering voor zijn keurig handschrift en nauwkeurig werk. Alles was bij Heukels altijd in de puntjes.

Zijn resultaten bereikten ook de Nederlandsche Botanische Vereeniging, waarvan hij in 1899 lid werd, tegelijk met Heimans en Thijsse. En in de *Prodromus Florae Batavae*, waarvan het eerste deel in 1901 verscheen, vindt ge het „Herbarium Heukels” honderden malen vermeld. Spoedig was Heukels een der belangrijkste leden der Vereeniging en op zijn tijd werd hij ook benoemd tot eerlid.

Toen op 27 December 1901 te Amsterdam de Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging werd opgericht was Heukels de aangewezen Voorzitter en jaren lang heeft hij uitmuntende leiding aan die Vereeniging gegeven, bijgestaan door Dr. Heinsius als secretaris. In zijn kwaliteit van Voorzitter der Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging presideerde hij ook de belangrijke buitengewone vergadering van 22 April 1905, waar de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten werd opgericht en in het bestuur daarvan fungeerde hij eenigen tijd als Penningmeester.

Inmiddels had hij verschillende boeken uitgegeven, o.a. het Leerboek voor Natuurlijke Historie voor Kweek- en Normaalscholen, zijn groote Flora van Nederland en het Woordenboek der Nederlandsche Volksnamen van Planten.

Hij was achtereenvolgens leeraar in de Natuurkennis aan de Rijkskweekschool voor Onderwijzers te Nijmegen, aan de Gemeentelijke Kweekschool voor Onderwijzers en Onderwijzeressen te Amsterdam en aan de 1e Hoogere Burgerschool met vijfjarige cursus te Amsterdam. Ik heb hem aan de Amsterdamsche Kweekschool opgevolgd en heb toen ten volle ervaren, hoe voortreffelijk hij was als leeraar en als leider van jonge mensen.

Zijn beminnelijke persoonlijkheid paste geheel en al bij de „Scientia amabilis”.

JAC. P. THIJSSE.